

[Valbak.]

gamle. Det må, synes jeg, være rimeligt, om folketingsudvalget af ministeren kan få oplysning om overvejelsernes resultat, inden vi i udvalget slutter vort arbejde. Måske kan SF's feriefondsforslag give ideer netop i ferieudvalgets overvejelse. I hvert fald kan man måske ved første øjekast sige, at det ser ret bestikkende ud, fordi det ser ud til at kunne tjene til i det mindste at løse nogle sikkerhedsproblemer. Imidlertid er forslaget endnu nok ufærdigt i sin udformning, sådan at det kan være svært at vurdere dets bærekraft, og her da navnlig om eventuelle fordele opvejes af den fare for overadministration, som, så vidt jeg kan se, er indbygget i systemet.

For øvrigt har vi jo en feriefond. Midlerne hidrører fra lønmodtagere, der ikke eller ikke i tide har hævet feriegodtgørelse. Sådan set en noget utilfredsstillende kilde til fondsopbygning. Vi skulle gennem det system, vi nu bygger op, finde veje til, at folk ikke går glip af de skillinger, der, når alt kommer til alt, er bestemt for dem til brug for deres ferie, og det uanset glemsomhed eller anden årsag.

Nu kan det jo hjælpe noget herpå, hvis pengene går til et godt formål. Ifølge lovreglerne er intentionerne gode nok, men andet ved vi knap nok. Arbejdstilsynet meddeler hvert år i sin beretning, hvor mange penge tilsynet kræver op og videresender til fonden; det drejer sig efterhånden om henved 1 mill. kr. om året, men så falder tæppet også. I hvert fald har jeg ingen steder kunnet finde noget om, til hvem og hvad fondens midler konkret går. Er ministeren enig i, at offentligheden bør have lige så let adgang til at få oplysning om pengenes anvendelse som til, hvor mange penge der hvert år går ind i kassen?

Jeg ser, at ministeren med en ændring i § 25 lægger på sig selv at sørge for statutter for feriefonden. Må jeg forstå det sådan, at statutter for den nu efterhånden alderstegne fond ikke findes? Og hvis ja: vil ministeren i de kommende statutter indsatte en bestemmelse om regelmæssig offentliggørelse af oplysninger om fondens virksomhed?

Hermed skal jeg for mig og mit parti anbefale de tre forslag henvist til et udvalg, hvor vi også kan se nærmere på detaljerne i

forslagene. Jeg skal i øvrigt tilsige mit partis positive medvirken til, at vi i denne samling får en ny ferielov, principielt på grundlag af det af ministeren fremsatte lovforslag.

Kurt Brauer: Noget — meget lidt, men dog noget — kunne tyde på, at regeringen er blevet klogere i løbet af perioden fra maj til oktober. I begyndelsen af maj måned i år behandlede et forslag, der er identisk med det af SF her fremsatte til folketingsbeslutning om en reform af ferielovgivning. Modtagelsen af forslaget var naturligvis som altid afvisende, for man havde ikke drøftet det mellem de tre regeringspartnere, og som bekendt forholder regeringen og regeringspartierne sig afvisende over for alt andet, end hvad de har kunnet blive enige om på forhånd. Når jeg siger, regeringen er blevet klogere, ligger beviset deri, at den tredje sag, som behandles her under ét med de to andre, er forslag til lov om ferie, lovforslag nr. 35 fremsat af arbejdsministeren. Man er altså blevet klar over i det mindste, at noget må gøres. De helt utidsvarende forhold på ferieområdet kan ikke længere vare ved, og regeringen prøver sig da frem med et lovforslag.

Når SF har opretholdt sit forslag til folketingsbeslutning om en ferielovsreform på trods af dette regeringslovforslags fremkomst, skyldes det naturligvis, at vi ikke finder, regeringen overhovedet tager fat om det ondes rod. Men herom vil hr. Poul Dam senere præcisere SF's synspunkter. Min tale her må naturligvis i det væsentligste dreje sig om SF's eget forslag til beslutning.

Visse dele af pressen omtalte sidste år SF's og socialdemokratiets to forskellige forslag til folketingsbeslutning om ferielovsreform som to enslydende forslag. Intet kan være mere forkert, og når nu forslagene så at sige har ligget på offentlighedens bord i mere end et halvt år og de fremkommer så meget tidligere på samlingen, som tilfældet er, kan man måske håbe på en grundigere og mere fair behandling af alle de tre forslag, som i dag behandles.

Socialistisk folkepartis forslag er væsensforskelligt fra de to andre derved, at det som tidligere nævnt er videregående. Vor ordfører i denne sag, hr. Krog Hansen, som i dag desværre er forhindret i at være til stede på grund af sygdom, har allerede